

Dragi fra Ivane,

ne mogu, a da ne izrazim svoje veliko zadovoljstvo i zahvalnost da mogoh sudjelovati na duhovnoj obnovi *s velečasnim Zlatkom*. *Bijahu to dani nadahnuti nekim posebnim duhom, imadoh osjećaj neke veličanstvenosti, zahvalnosti i posebne svetosti. Učini mi se, kao da se svijet odjednom preobrazio, postao nekako drugačiji, dragocjeniji. Istina, bol i patnja bijahu izraženi na mnogim licima, ali ta lica zračiše nekim svojevrsnim nutarnjim zadovoljstvom, tako da mi se na trenutak pričinilo da su pojedinci prihvatili bol i patnju kao sastavni dio sebe – da, kao Božji dar. Hvala ti Svevišnji, rekoh u sebi, da nam posla "Pastire" koji žive i pate sa svojim stadom... Velečasni Zlatko, taj Božji Poslanik, to bijaše valjda svima jasno, nesebično ali žarko s puno ljubavi i duhovnosti navješta Božju riječ, koja se poput sile u srce zabija, ne da ga razori, nego da mu donese Božji Blagoslov i Ljubav. I u jednom trenutku osjetih, kao da me prođe neka struja, srce poče kucati ubrzano, mnoge misli prohujaše mi glavom, ostadoh zamišljen, pitajući se odakle dolazim, kuda i kamo idem. Poput nekog brzog filma protekoše 52- godine života. I*

nakon ZlatkoviH riječi: "Mir duhu Tvome" osjetih neku unutarnju toplinu i spokojnost.

Da, dragi fra Ivane, nemoguće je u ovom trenutku opisati te pojedine trenutke, a kamoli dane i cijelo vrijeme duhovnih Obnova, ali se usuđujem reći: bijahu to Sveti dani ispunjeni Duhom Svevišnjega, Dani Ljubavi i Dani Topline, Dani Božjeg Ozračja. I ne preostaje meni, grješnom katoliku, ništa drugo nego reći: Hvala Ti Svevišnji i hvala Ti Nebeska Majko, da nas Hrvate ne ostaviste same u dolini suza, nego nam šaljete takve Pastire koji žive svoje svećeništvo, i propovijedaju Tvoju riječ, baš onakvu kakvu ja u svojim snovima i svom srcu nosim.

Marko Soldo
Dipl. psiholog